Gerona

30/01/17

Prensa: Diaria

Tirada: 7.540 Ejemplares
Difusión: 5.438 Ejemplares

Cobras Societa

Página: 39

Sección: CULTURA Valor: 695,00 € Área (cm2): 226,2 Ocupación: 23,64 % Documento: 1/1 Autor: Julia Katharina Steinebach Núm. Lectores: 27000

NO FER EL RIDÍCUL

Julia Katharina Steinebach

Estudiant en pràctiques a la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la Universitat de Girona

6n les set de la tarda del dijous 19 de gener. A la seu de l'Institut d'Estudis Nahmàni-

des de Girona ja hi ha prou gent perquè la conferència de **Jordi Casassas** comenci, inclosos el regidor de Cultura de l'Ajuntament, **Carles Ribas**, i el eelegat de Cultura de la Generalitat, **Francesc Ten**. Casassas és catedràtic d'Història Contemporània a la Universitat de Barcelona i president de l'Ateneu Barcelonès, rector de la Universitat Catalana d'Estiu i autor de nombrosos llibres, entre ells *La voluntat i la quimera*, que es va endur l'últim Premi Carles Rahola d'Assaig.

Amb la intervenció de Casassas s'inaugura el curs La identitat des de l'absència: l'alteritat imaginada i la construcció d'una nació que organitzen conjuntament l'Institut Nahmànides i la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la Universitat de Girona. És el dotzè any consecutiu d'una col·laboració a prova de vaques grasses i vaques seques.

La conferència d'avui es titula La construcció de la identitat nacional catalana. El primer que ens assenyala Casassas és que la identitat, contràriament al que puguem pensar, resulta sempre d'un procés de construcció. I, a sobre, la gent no té mai una sola identitat, només.

Un dels aspectes més comuns en la construcció identitària és la recerca d'uns orígens. En aquest exercici, els Estats-Nació han tingut bastant èxit. Per això és sorprenent el cas de Catalunya que, en paraules del conferenciant, és una mena de «laboratori identitari». I és que els Estats-Nació intenten sempre crear una identitat única i exclusiva. I Catalunya està entremig de dos de ben poderosos

Però actualment vivim un moment de crisi profunda. És en moments profunds de canvi social quan la identitat és qüestio-

El primer que assenyala Casassas és que la identitat, contràriament al que puguem pensar, resulta sempre d'un procés de construcció. I, a sobre, la gent no té mai una sola identitat, només nada i la qüestió identitària demana un replantejament. I, no és justament en contacte amb el veí o amb el nouvingut que ens plantegem què ens caracteritza?

Casassas recorda que, més d'una vegada en aquest últim segle, el nacionalisme ha estat declarat mort. Però segueix movent passions. En l'actualitat, mantenir una identificació col·lectiva tan concreta com la que es podia sostenir al món tradicional o preindustrial és una tasca complicada. D'aquí la força de la identificació nacional. Tal vegada sigui complicat d'entendre o d'acceptar per alguns protagonistes de l'actual procés, que «no han estat mai nacionalistes». Ningú no se sent còmode parlant de lluites identitàries, avui. Però més val estar al cas del que hi ha en joc perquè no acabem fent el ridícul.